

TUCHTREGLEMENT SEKSUELE INTIMIDATIE INSTITUUT SPORTRECHTSpraak

Dit reglement is door het bestuur van de Stichting Instituut Sportrechtspraak vastgesteld op 25 maart 2019 en treedt in werking op 1 april 2019, met in achtneming van de overgangsbepaling

Inhoudsopgave

<i>Artikel 1 – Begripsbepalingen</i>	4
A. Algemene bepalingen	6
<i>Artikel 2 – Tuchtreglement seksuele intimidatie</i>	6
<i>Artikel 3 – Meldingen, Meldverantwoordelijkheid en meldplicht</i>	6
<i>Artikel 4 – Aangifte</i>	7
B. Overtredingen met betrekking tot seksuele intimidatie	7
<i>Artikel 5 – Overtreding, strafbare gedragingen</i>	7
<i>Artikel 6 – Overtreding van de gedragsregels seksuele intimidatie, begeleiders</i>	8
<i>Artikel 7 – Overtreding van de gedragsregels seksuele intimidatie, leden onderling niet zijnde begeleiders</i>	11
<i>Artikel 8 – Overtreding</i>	12
C. Bepalingen met betrekking tot taken en bevoegdheden	13
<i>Artikel 9 – Aanklager, taken en bevoegdheden</i>	13
<i>Artikel 10 – Onderzoekscommissie, taken en bevoegdheden</i>	13
<i>Artikel 11 – Tuchtcommissie, taken en bevoegdheden</i>	14
<i>Artikel 12 – Commissie van beroep, taken en bevoegdheden</i>	14
D. Ordemaatregel	15
<i>Artikel 13 – Ordemaatregel bondsbestuur</i>	15
E. Het aanhangig maken en bevoegdheid tot behandelen	15
<i>Artikel 14 – Aanhangig maken van een zaak</i>	15
<i>Artikel 15 – Bevoegdheid aangifte te behandelen</i>	17
F. Vooronderzoek, schikkingsvoorstel en sepot	17
<i>Artikel 16 – Vooronderzoek</i>	17
<i>Artikel 17 – Schikkingsvoorstel</i>	18
<i>Artikel 18 – Sepot</i>	18
G. Beklaagde	18
<i>Artikel 19 – De beklagde</i>	18
H. Behandeling tuchtcommissie	19

<i>Artikel 20 – Behandeling</i>	19
<i>Artikel 21 – Zitting</i>	20
<i>Artikel 22 – Getuigen en deskundigen</i>	20
I. Straffen	21
<i>Artikel 23 – Op te leggen straffen</i>	21
<i>Artikel 24 – Straffen</i>	22
J. Uitspraak	23
<i>Artikel 25 – Uitspraak</i>	23
K. Beroep en ten uitvoerlegging	24
<i>Artikel 26 – Beroep</i>	24
<i>Artikel 27 – Tenuitvoerlegging</i>	25
<i>Artikel 28 – Herziening</i>	25
L. Registratie	27
<i>Artikel 29 – Registratie straf seksuele intimidatie</i>	27
M. Overige tuchtrechtelijke bepalingen	28
<i>Artikel 30 – Tuchtrecht</i>	28
<i>Artikel 31 – Aanklagers</i>	29
<i>Artikel 32 – Onderzoekers</i>	29
<i>Artikel 33 – Tuchtcommissie en commissie van beroep</i>	29
<i>Artikel 34 – Onverenigbaarheden</i>	30
<i>Artikel 35 – Algemeen voorzitter</i>	31
<i>Artikel 36 – Kamers seksuele intimidatie</i>	31
<i>Artikel 37 – Ambtelijk en juridisch secretariaat</i>	31
<i>Artikel 38 – Uitsluiting aansprakelijkheid</i>	32

Overgangsbepaling

Toelichting

Voor de invoering van de aanklager in de sport en de invoering van de onderzoekscommissie is een statutenwijziging van de sportorganisatie noodzakelijk. De statutenwijziging dient overeenkomstig de statutaire regels van de sportorganisatie aan de algemene ledenvergadering of ledenraad plaats te vinden. Dit betekent dat de statutenwijziging dient te worden voorgelegd en na goedkeuring van de algemene vergadering of ledenraad dienen de daartoe bevoegde personen of persoon de statutenwijziging bij notariële akte te laten vastleggen. Na het passeren van de akte is de statutenwijziging een feit. De statutenwijziging neemt dus een zekere tijd in beslag.

Overgangsbepaling:

Op grond van het bestuursbesluit, d.d. 11 juni 2016 genomen door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak, treedt het Reglement Seksuele Intimidatie – voor zover in deze overgangsbepalingen voor bepaalde onderdelen of in bepaalde gevallen niet een vroeger of later tijdstip is aangegeven - in werking op het moment dat: de sportorganisatie de statuten heeft aangepast en heeft laten vastleggen bij notariële akte, zodanig dat de statuten voldoen aan de eisen die het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak stelt en onder meer statutair is geregeld dat de aanklager een orgaan is van de sportbond.

Tot dit moment treedt dit reglement niet in werking en is het Reglement Seksuele intimidatie, vastgesteld op 18 december 2014 en in werking getreden op 1 januari 2015, van toepassing. Het secretariaat van het Instituut Sportrechtspraak houdt een lijst met bonden bij die aan voornoemde statutenwijziging hebben voldaan.

Artikel 1 – Begripsbepalingen

In dit Tuchtreglement wordt verstaan onder:

1. **Aangifte:** De aangifte wordt in dit reglement gezien als een verzoek om tuchtrechtelijke vervolging. Hieronder valt zowel de oorspronkelijke of de eventueel nadien gewijzigde aangifte.
2. **Aangeslotene:** een persoon of rechtspersoon (hoe ook bij de sportbond aangeduid) die:
 - a. niet lid is van een sportbond, dan wel
 - b. lid is zonder stemrecht
 Een aangeslotene moet zijn onderworpen aan de tuchtrechtspraak en, of aan de geschillenbeslechting van het Instituut Sportrechtspraak. Wordt in het reglement gesproken over leden, dan vallen daar de aangeslotenen ook onder.
3. **Aanklager:** de aanklager van het Instituut Sportrechtspraak.
4. **Begeleider:** degene die een sporter begeleidt en/of voor die begeleiding verantwoordelijk is. Onder het begrip begeleiden vallen in ieder geval het trainen, coachen en/of verzorgen. Onder sportbeoefening is in de definitie begrepen zowel de sportactiviteiten als alle activiteiten die een (in)directe relatie met die sportbeoefening hebben, dit alles in de ruimste zin van het woord.
5. **Beklaagde:** is een lid en/of een aangeslotene van de sportbond, zijnde een natuurlijk persoon, tegen wie:
 - a. door een bondsbestuur een ordemaatregel is genomen,
 - b. die in staat van beschuldiging is gesteld door de aanklager,
 - c. naar wie een onderzoek door de aanklager of onderzoekscommissie is ingesteld,
 - d. tegen wie aangifte is gedaan bij de tuchtcommissie,
 - e. die beroep heeft ingesteld tegen een uitspraak van de tuchtcommissie of tegen wie van een uitspraak van de tuchtcommissie beroep is ingesteld.
6. **Bondsbestuur:** het bestuur van de desbetreffende sportbond of sportorganisatie. Dit is ook het geval indien het bestuur bij die sportorganisatie anders wordt genoemd.
7. **Bondsvergadering:** de algemene vergadering of ledenraad van de desbetreffende sportorganisatie. Dit is ook het geval indien de algemene vergadering bij die sportorganisatie anders wordt genoemd.
8. **Commissie:** de tuchtcommissie en/of de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak.
9. **Commissie van beroep:** de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak, waaronder begrepen de kamer seksuele intimidatie van die commissie en haar kamervoorzitter.
10. **Functionaris:** een persoon die voor zijn beroep of als vrijwilliger voor langere of kortere termijn een bepaalde functie vervult binnen een sportvereniging of een sportbond. Dit zijn onder meer doch niet uitsluitend, bestuurders en werknemers.
11. **Instituut Sportrechtspraak:** het Instituut Sportrechtspraak van de Stichting Instituut Sportrechtspraak.
12. **Kamer seksuele intimidatie:** de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep.
13. **Kamervoorzitter:** de voorzitter van kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie of van de kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep.
14. **Lid:** een lid van de desbetreffende sportbond en indien en voor zover met het Instituut Sportrechtspraak overeengekomen:
 - a. de afdelingsverenigingen van de sportbond en hun leden of
 - b. bij een federatie zijn lid-organisaties en hun leden, dan wel
 - c. een aangeslotene van een sportbond.

15. *Melding*: het op de hoogte stellen van een situatie bij bijvoorbeeld het bestuur van een sportbond of sportvereniging en, of het op de hoogte stellen van de aanklager van het Instituut Sportrechtspraak van een mogelijke overtreding van dit reglement.
16. *Onderzoekscommissie*: een of meerdere onderzoekers (maximaal 3) van het Instituut Sportrechtspraak.
17. *Overtreding*: strafbare gedragingen en, of een overtreding van de gedragsregels zoals genoemd in dit Tuchtreglement seksuele intimidatie.
18. *Partijen*: degene die aangifte heeft gedaan en/of de beklaagde.
19. *Registratiesysteem seksuele intimidatie*: het door NOC*NSF beheerde systeem waarin daarvoor in aanmerking komende uitspraken van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep die betrekking hebben op een vastgestelde overtreding ter zake van seksuele intimidatie in relatie tot sportbeoefening binnen het verband van de sportbond, worden opgenomen.
20. *Registratiekamer van NOC*NSF*: de kamer die bij NOC*NSF belast is met het beheer van het registratiesysteem seksuele intimidatie.
21. *Seksuele intimidatie*: elke vorm van ongewenst verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag met een seksuele connotatie (duiding) dat als doel of gevolg heeft dat de waardigheid van de persoon wordt aangetast, in het bijzonder wanneer een bedreigende, vijandige of beledigende, vernederende of kwetsende situatie wordt gecreëerd.
22. *Schikkingsvoorstel*: het voorstel tot schikking van de aanklager aan beklaagde, nadat de beklaagde in staat van beschuldiging is gesteld.
23. *Sportvereniging*: een vereniging of club die lid is van, of aangesloten is bij de sportbond. Onder het begrip sportvereniging vallen in deze statuten ook andere rechtspersonen, die lid zijn van, of zijn aangesloten bij de sportbond.
24. *Sepot*: besluit van de aanklager om de beklaagde niet verder tuchtrechtelijk te vervolgen.
25. *Sportbond*: de sportorganisatie van het lid die het Instituut Sportrechtspraak krachtens overeenkomst heeft opgedragen in zijn organisatie tuchtrecht te spreken, ten behoeve van zichzelf en zijn leden, alsmede – indien en voor zover met het Instituut Sportrechtspraak overeengekomen
 - a. ten behoeve van zijn lidsportorganisaties en/of
 - b. ten behoeve van zijn afdelingsverenigingen en/of
 - c. ten behoeve van zijn aangeslotenen, hoe ook bij de sportbond aangeduid.
26. *Tuchtcommissie*: de tuchtcommissie van het Instituut Sportrechtspraak, waaronder begrepen de kamer seksuele intimidatie van die commissie en haar kamervoorzitter.
27. *Vooronderzoek*: het onderzoek dat door de aanklager of door een of meer onderzoekers plaatsvindt na een melding of aangifte, voordat de aanklager de beklaagde eventueel in staat van beschuldiging stelt.

A. Algemene bepalingen

Artikel 2 – Tuchtreglement seksuele intimidatie

1. Op feiten die zijn gepleegd voor de inwerkingtreding van het Tuchtreglement seksuele intimidatie, geldt dat het reglement dat geldt op de datum van aangifte casu quo de aanklager de beklaagde in staat van beschuldiging heeft gesteld, ook gelding heeft voor deze oudere feiten.
2. Wanneer in de statuten of reglementen van een sportbond wordt verwezen naar de toepasselijkheid van een of meer bepalingen van een Tuchtreglement van het Instituut Sportrechtspraak, wordt in gevallen van seksuele intimidatie dit Tuchtreglement seksuele intimidatie bedoeld.
3. De meest recente versie van het Tuchtreglement seksuele intimidatie is gepubliceerd op de website van het Instituut Sportrechtspraak: www.instituutsportrechtspraak.nl.
4. Voor een tijdige ontvangst van de in dit reglement bedoelde stukken is beslissend de datum in het poststempel van een postbezorgdienst op de envelop, of wanneer het stuk wordt overhandigd, de datum van overhandiging die moet blijken uit een verstrekt ontvangstbewijs.
5. Wanneer in dit reglement wordt gesproken van een aangetekende brief is daarin mede begrepen de al dan niet elektronische wijze waarop de ontvangst van die brief kan worden vastgesteld.

Artikel 3 – Meldingen, Meldverantwoordelijkheid en meldplicht

1. Op ieder lid, dat een redelijk vermoeden heeft dat sprake is van een overtreding van dit reglement, rust een verantwoordelijkheid hiervan melding te doen bij het bestuur van de sportvereniging, tenzij dit in redelijkheid in de gegeven omstandigheden niet van het desbetreffende lid verwacht mag worden.
2. Ieder bestuurslid of andere functionaris, dan wel begeleider van de sportbond of sportvereniging, die kennis krijgt van (een vermoeden van) een overtreding van dit reglement is verplicht dit te melden bij de aanklager van het Instituut Sportrechtspraak tenzij hij of zij zelf de seksuele intimidatie heeft ondergaan en, of een functie als vertrouwens(contact)persoon bij de bond of als vertrouwenscontactpersoon bij de sportvereniging bekleedt. Het gaat om ieder incident of situatie waarvan voornoemde personen op de hoogte is gesteld, getuige is geweest of kennis van heeft en waarvan hij redelijkerwijs had moeten weten dat het om seksuele intimidatie gaat en er niet van had kunnen uitgaan dat een ander de melding zou doen.
3. De aanklager stelt het bestuur van de sportbond op de hoogte van een melding of aangifte, tenzij zwaarwegende omstandigheden zich hiertegen verzetten.
4. Ieder bestuurslid of andere functionaris, dan wel begeleider is verplicht het bestuur van de sportbond schriftelijk of elektronisch in kennis te stellen van een strafrechtelijke veroordeling van een misdrijf zoals bedoeld onder artikel 5 lid 2.
5. De behandeling van een melding betreffende de vermoedelijke overtreding van dit reglement geschiedt schriftelijk, elektronisch dan wel mondeling bij de aanklager van het Instituut Sportrechtspraak.
6. Een melding kan anoniem worden gedaan bij de aanklager van het Instituut Sportrechtspraak, tenzij de melder valt onder de meldplicht, zoals bedoeld onder lid 2 van dit artikel.
7. De melding bevat ten minste:
 - a. de naam en het adres van de melder, tenzij de melding anoniem is gedaan;
 - b. de dagtekening;
 - c. de naam van de betrokken persoon/personen;

- d. een omschrijving van de gedraging(en), plaats, tijdstip, enz.;
- e. een voldoende nauwkeurige aanduiding van de identiteitsgegevens van degene die het betreft; en
- f. een onderbouwing van de stelling dat de gedraging in strijd zou zijn met dit reglement.

Artikel 4 – Aangifte

1. De aanklager is bevoegd ten aanzien van een naar zijn oordeel strafbaar handelen of nalaten, een lid in staat van beschuldiging te stellen door een schikkingsvoorstel te doen, ter behandeling voor te leggen aan de tuchtcommissie dan wel een vooronderzoek onder zijn verantwoordelijkheid uit te (laten) voeren.
2. De behandeling van een aangifte van seksuele intimidatie geschiedt met inachtneming van de bepalingen van het Tuchtreglement seksuele intimidatie van het Instituut Sportrechtspraak.
3. Het Algemeen Tuchtreglement, het Tuchtreglement dopingzaken en het Tuchtreglement matchfixing van het Instituut Sportrechtspraak zijn niet van toepassing op een aangifte met betrekking tot seksuele intimidatie.
4. Wanneer behalve aangifte van seksuele intimidatie ook aangifte wordt gedaan van een andere overtreding, wordt de aangifte van seksuele intimidatie behandeld door de kamer seksuele intimidatie met inachtneming van dit Tuchtreglement seksuele intimidatie. De aangifte van de andere overtreding wordt met inachtneming van het Algemeen Tuchtreglement respectievelijk van het Tuchtreglement dopingzaken, respectievelijk het Tuchtreglement matchfixing, behandeld door een andere kamer van het Instituut Sportrechtspraak.

B. Overtredingen met betrekking tot seksuele intimidatie

Artikel 5 – Overtreding, strafbare gedragingen

1. Seksuele intimidatie is, elke vorm van ongewenst verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag met een seksuele connotatie (duiding) dat als doel of gevolg heeft dat de waardigheid van de persoon wordt aangetast, in het bijzonder wanneer een bedreigende, vijandige of beledigende, vernederende of kwetsende situatie wordt gecreëerd.
2. Onder seksuele intimidatie zijn mede doch niet uitsluitend begrepen de in de artikelen 239 tot en met 250 (Titel XIV: misdrijven tegen de zeden) en artikel 254 van het Wetboek van strafrecht strafbaar gestelde feiten.
3. Seksuele intimidatie is een verboden gedraging. Dit verbod geldt voor eenieder die lid is van een sportbond. Voor leden die tevens bestuurder, functionaris zijn binnen en, of begeleider zijn bij, een sportbond of sportvereniging, gelden naast de algemene regels met betrekking tot seksuele intimidatie tevens de in artikel 6 opgenomen gedragsregels.
4. De in dit reglement bedoelde seksuele intimidatie heeft betrekking op seksuele intimidatie die heeft plaatsgevonden:
 - i. in het verband van de sportbond en, of
 - ii. wanneer degene die de seksuele intimidatie ondergaat ook buiten een sportaccommodatie ten opzichte van degene die seksuele intimidatie toepast in een in de sport ontstane (machts)relatie verkeert en, of

- iii. buiten de sportbeoefening en, of buiten het verband van de sportbond, waarbij een risico bestaat voor de orde en, of veiligheid van een of meer leden van de sportbond.

Artikel 6 – Overtreding van de gedragsregels seksuele intimidatie, begeleiders

1. De sportbond hanteert ten aanzien van seksuele intimidatie de in dit artikel vermelde gedragsregels. Overtreding van deze gedragsregels levert een overtreding op in de zin van dit Tuchtreglement seksuele intimidatie en kan op grond van dit reglement tuchtrechtelijk worden bestraft.
2. Een bestuurder of (andere) functionaris kan onder het begrip ‘begeleider’ vallen. Dit is het geval indien de bestuurder of (andere) functionaris zich in een machtsongelijke positie tot degene die de seksuele intimidatie ondergaat of heeft ondergaan verhoudt of -kan- verhouden en op wie uit hoofde van hun functie in redelijkheid verwacht mag worden dat zij zich aan de gedragsregels, zoals in dit artikel gesteld, houdt.
3. Met betrekking tot begeleiders in de sport binnen de sportbond gelden de volgende gedragsregels: Hij moet zorgen voor een omgeving en een sfeer waarbinnen de sporter zich veilig voelt te verkeren. In het kader van deze norm wordt, doch niet uitsluitend, als een overtreding beschouwd:
 - i. het niet onmiddellijk stoppen (of doen laten stoppen) door feitelijke interventie van een klaarblijkelijke vorm van seksuele intimidatie waarvan de begeleider getuige is of waarvan hij op de hoogte wordt gesteld;
 - ii. het participeren in vormen van seksuele intimidatie of aanmoedigen van anderen daartoe;
 - iii. het door begeleider in woord of gedrag scheppen van een seksueel of erotisch geladen sfeer (door woord, gedrag, vertoning filmbeelden, aankleding omgeving) of aan het voortbestaan daarvan een bijdrage leveren;
 - iv. het door begeleider op niet-functionele wijze bekijken van de sporter waarbij de aandacht is gericht op de geslachtskenmerken;
 - v. het door begeleider met seksueel gedrag ingaan op verliefde gevoelens, seksuele verlangens of fantasieën van een minderjarige sporter;
 - vi. het achterwege laten van hulp aan een slachtoffer of slachtoffers van een incident dat valt onder seksuele intimidatie;
 - vii. het niet of onvoldoende uitoefenen van begeleider staken rondom en tijdens een sportactiviteit waardoor gelegenheid ontstaat voor vormen van seksuele intimidatie, die met het juist uitvoeren van de begeleider staken hadden kunnen worden voorkomen.
4. De begeleider onthoudt zich van elke vorm van machtsmisbruik of seksuele intimidatie tegenover de sporter.
5. De begeleider realiseert zich dat het begrip afhankelijkheid of het uitoefenen van macht niet alleen betekent het direct kunnen verlenen van gunsten waardoor de sporter in een voordeligere positie komt te verkeren ten opzichte van andere sporters, maar ook een verminderde zelfregie kan betekenen. Onder verminderde zelfregie wordt verstaan het niet althans onvoldoende kunnen maken van eigen keuzen en het onvoldoende kunnen beschikken over eigen kracht om zelf oplossingen te verzinnen voor problemen en een gebrek aan zelfredzaamheid.
6. De begeleider meldt een affectieve relatie met een sporter direct bij het bestuur van de sportbond, of de sportvereniging waarvoor hij actief is. De begeleider komt de afspraken die

dienaangaande met het bestuur zijn gemaakt na. De begeleider draagt er zorg voor dat normen van professionaliteit en onpartijdigheid blijven gehandhaafd.

7. De begeleider onthoudt zich ervan de sporter te bejegenen op een wijze die de sporter in zijn waardigheid aantast en verder in het privéleven van de sporter door te dringen dan nodig is voor het gezamenlijk gestelde doel. De begeleider zal tijdens training(-stages), wedstrijden, reizen en andere (sport)activiteiten gereserveerd en met respect omgaan met de sporter in de ruimten waarin de sporter zich bevindt, zoals de kleedkamer, behandelruimte of de hotelkamer.
8. In het kader van deze normen wordt als een overtreding beschouwd:
 - i. het door de begeleider uitoefenen van dwang of op enigerlei wijze gebruik maken van het machtsverschil dat bestaat tussen hem en de sporter, met het kennelijke oogmerk de sporter tot seksuele handelingen te dwingen, daartoe te verleiden of over te halen, of die te dulden;
 - ii. het aangaan van een seksuele relatie met een minderjarige sporter met wie de begeleider op basis van kenmerken zoals leeftijdsverschil, status, positie, sportrelatie (bijv. coach-sporter, fysiotherapeut-sporter) in een (machtsongelijke) relatie staat;
 - iii. het zich onnodig en/of zonder toestemming van de sporter bevinden in of het naar binnen kijken/gluren in ruimtes die door de sporter worden gebruikt als privéruimtes, zoals douches, kleedkamers, toiletten, hotelkamers, kampeertenten en soortgelijke ruimtes, waarin de sporter mag veronderstellen zich te kunnen gedragen als ware hij alleen en ongezien;
 - iv. het door de begeleider verrichten van sporttechnische fysieke handelingen m.b.t. de sporter die niet tot zijn bekwaamheid en taken behoren en/of op dat moment niet geboden zijn;
 - v. het bij herhaling of op systematische wijze privé bij de begeleider alleen thuis of een andere afgezonderde plaats uitnodigen van een sporter, waarmee de begeleider een (machtsongelijke) relatie heeft, wanneer deze ontmoeting vanuit de begeleidingstaak niet nodig is en/of elders kan worden georganiseerd, zoals in een clubgebouw of een publieke gelegenheid;
 - vi. het als begeleider contact leggen, bijvoorbeeld via sociale netwerksites, chatprogramma's of apps, met een kind met de intentie om dat kind te ontmoeten met mogelijk het doel om seksuele intimidatie te plegen of kinderpornografische afbeeldingen te produceren (grooming). het door de begeleider op enigerlei wijze systematisch isoleren van een sporter van andere sporters en/of begeleiders of het systematisch realiseren van een één-op-één relatie tussen begeleider en sporter, zonder dat daar sporttechnische redenen voor zijn en/of zonder dat dit in overeenstemming is met kaderafspraken ter zake.
9. Seksuele handelingen en seksuele relaties tussen begeleider en sporter die de leeftijd van zestien jaren niet heeft bereikt, zijn onder geen beding geoorloofd en worden beschouwd als seksueel misbruik.
10. De begeleider onthoudt zich van seksueel getinte intimiteiten via welke communicatiemiddelen dan ook.
11. De begeleider mag de sporter niet op een zodanige wijze aanraken dat de sporter en/of de begeleider deze aanraking naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard zal ervaren, zoals doorgaans het geval zal zijn bij het doelbewust (doen) aanraken van geslachtsdelen, billen en borsten. In het kader van deze norm wordt, doch niet uitsluitend, als een overtreding beschouwd:

- i. de sporter tegen diens wens naar zich toe trekken voor aanhalen, omarmen of kussen;
 - ii. zich tegen de sporter aandrukken;
 - iii. billen, borsten, of andere erogene zones aanraken onder het mom van functionele instructie;
 - iv. het negeren van wensen van de sporter om (ergens) niet te worden aangeraakt, ook al betreft dit een sporttechnisch juiste wijze van aanraken;
 - v. het aanraken van de sporter of fysieke handelingen verrichten die niet binnen de taakstelling van de begeleider vallen.
12. De begeleider onthoudt zich van (verbale) seksueel getinte intimiteiten via welk communicatiemiddel dan ook. In het kader van deze norm wordt, doch niet uitsluitend, als een overtreding beschouwd:
- i. grove seksueel getinte opmerkingen, schuine moppen;
 - ii. grapjes of ontboezemingen over andermans seksleven;
 - iii. (dubbelzinnige) opmerkingen met verwijzing naar iemands seksuele leven of geaardheid;
 - iv. niet-functionele vragen over het seksleven van de sporter;
 - v. ontboezemingen over eigen seksleven of seksuele verlangens;
 - vi. het versturen van pornografisch materiaal, waaronder ook dierenporno begrepen.
13. De begeleider heeft de plicht - voor zover in zijn vermogen ligt - de sporter te beschermen tegen schade en (machts)misbruik als gevolg van seksuele intimidatie. Daar waar bekend of geregeld is wie de belangen van de (jeugdige) sporter behartigt, is de begeleider verplicht met deze personen of instanties samen te werken opdat zij hun werk goed kunnen uitoefenen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
- i. het nalaten van het doen van melding zoals bedoeld in artikel 3.
 - ii. het ontmoedigen of beletten van anderen (zoals een sporter of andere begeleider om melding te doen of een klacht in te dienen).
 - iii. het beïnvloeden van degene die de seksuele intimidatie heeft ondergaan of het beïnvloeden van getuige(n) kennelijk om diens vrijheid om naar waarheid of geweten ten overstaan van de onderzoekscommissie, de aanklager of de tuchtcommissie of commissie van beroep een verklaring af te leggen te beïnvloeden, terwijl hij wist of ernstige reden had te vermoeden dat een verklaring zou worden afgelegd.
 - iv. het niet meewerken aan de tuchtprocedure die naar aanleiding van een aangifte en, of de beschuldige door de aanklager in staat van beschuldiging is gesteld m.b.t. seksuele intimidatie bij een commissie is en waartoe hij door die commissie is opgeroepen, dan wel aan het vooronderzoek dat die commissie laat verrichten voorafgaande aan de behandeling van de aangifte door de commissie.
14. De begeleider zal de sporter geen (im)materiële vergoedingen geven met de kennelijke bedoeling tegenprestaties te vragen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
- i. het aanbieden of geven van (im)materiële vergoedingen aan de sporter met de kennelijke bedoeling tegenprestaties te vragen van erotische of seksuele aard;
 - ii. het accepteren van erotische of seksuele tegenprestaties van de sporter als vergoeding voor het uitoefenen van de begeleider staak.
15. De begeleider zal er actief op toezien dat deze regels door iedereen die betrokken is bij de sporter worden nageleefd. Wanneer hij gedrag signaleert dat niet in overeenstemming is met deze regels

zal hij de daartoe noodzakelijke actie(s) ondernemen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:

- i. het nalaten personen op hun gedrag aan te spreken die zich schuldig maken aan een vorm van seksuele intimidatie;
 - ii. het nalaten andere begeleiders op hun gedrag aan te spreken wanneer deze in het bijzijn van de begeleider of nadat de begeleider het ter ore komt, niet of onvoldoende ingrijpen of hebben ingegrepen bij een incident m.b.t. seksuele intimidatie.
 - iii. Het niet ingrijpen bij gedragingen of in situaties die, ondanks dat ze niet in deze gedragscode met name als verbod staan genoemd, toch de sociale veiligheid van de sportomgeving in termen van seksuele intimidatie of grensoverschrijdend gedrag bedreigen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd: het niet ingrijpen bij gedragingen of in situaties die, ondanks dat ze niet in deze gedragscode met name als verbod staan genoemd, toch de sociale veiligheid van de sportomgeving in termen van seksuele intimidatie of grensoverschrijdend gedrag bedreigen.
16. In die gevallen waarin de gedragsregels niet (direct) voorzien, ligt het binnen de verantwoordelijkheid van de begeleider in de geest hiervan te handelen.
 17. Van een begeleider wordt in het bijzonder verwacht dat hij professioneel handelt en dat hij zich bewust is van zijn voorbeeldfunctie, dat wil zeggen dat hij handelt overeenkomstig de geldende standaard en opleiding, waarbij het er niet toe doet of de begeleider al dan niet een vergoeding voor zijn begeleiding ontvangt.

Artikel 7 – Overtreding van de gedragsregels seksuele intimidatie, leden onderling niet zijnde begeleiders

1. Dit artikel is van toepassing indien geen sprake is van een ‘begeleider’ maar sprake is van gedragingen tussen leden, sporters onderling.
2. Leden, sporters onderling dragen bij aan een omgeving en een sfeer waarbinnen iedereen zich veilig voelt, dit betekent onder meer dat het lid, sporter:
 - a. Andere sporters bejegend met respect en op een wijze, zodat niemand in zijn waardigheid wordt aangetast;
 - b. Tijdens training(sstages), wedstrijden en reizen met respect zal omgaan met andere sporters;
 - c. Zich onthoudt van iedere vorm van (machts)misbruik of seksuele intimidatie tegenover andere leden, sporters.
3. Met betrekking tot leden, sporters onderling in de sport en binnen de sportbond gelden naast het verbod op seksuele intimidatie onder meer, doch niet uitsluitend, de volgende verboden:
 - a. het niet onmiddellijk stoppen (of doen laten stoppen) door feitelijke interventie van een klaarblijkelijke vorm van seksuele intimidatie;
 - b. het participeren in vormen van seksuele intimidatie of aanmoedigen van anderen daartoe;
 - c. het scheppen van een seksueel of erotisch geladen sfeer (door woord, gedrag, vertoning filmbeelden, aankleding omgeving) of aan het voortbestaan daarvan een bijdrage leveren;
 - d. het niet-functionele wijze bekijken van de sporter waarbij de aandacht is gericht op de geslachtskenmerken;
 - e. het ingaan als meerderjarige op verliefde gevoelens, seksuele verlangens of fantasieën van een minderjarige sporter, of het aangaan van een seksuele relatie met een minderjarig lid;

- f. het achterwege laten van hulp aan een slachtoffer of slachtoffers van een incident dat valt onder seksuele intimidatie;
 - g. het zich onnodig bevinden in of het naar binnen kijken/gluren in ruimtes die door andere leden, sporters worden gebruikt als privéruimtes, zoals douches, kleedkamers, toiletten, hotelkamers, kampeertenten en soortgelijke ruimtes;
 - h. het op zodanige wijze aanraken van het lid, dat deze aanraking naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard zal ervaren, zoals doorgaans het geval zal zijn bij het doelbewust (doen) aanraken van geslachtsdelen, billen en borsten.
 - i. Het uiten van grove seksueel getinte opmerkingen;
 - j. Het geven of in het vooruitzicht stellen van (im)materiele vergoedingen met de kennelijke bedoeling seksuele tegenprestaties te verlangen;
 - k. het ontmoedigen of beletten van een lid om melding te doen of een klacht in te dienen.
 - l. het beïnvloeden van degene die de seksuele intimidatie heeft ondergaan of het beïnvloeden van getuige(n) kennelijk om diens vrijheid om naar waarheid of geweten ten overstaan van de onderzoekscommissie, de aanklager of de tuchtcommissie of commissie van beroep een verklaring af te leggen te beïnvloeden, terwijl hij wist of ernstige reden had te vermoeden dat een verklaring zou worden afgelegd.
 - m. het niet meewerken aan de tuchtprocedure die naar aanleiding van een aangifte met betrekking tot seksuele intimidatie bij een commissie is en waartoe hij door die commissie is opgeroepen, dan wel aan het vooronderzoek dat die commissie laat verrichten voorafgaande aan de behandeling van de aangifte door de commissie.
4. De gedragsregels betreffen nadrukkelijk geen limitatieve opsomming. In die gevallen waarin de gedragsregels niet (direct) voorzien, ligt het binnen de verantwoordelijkheid van het lid, sporter in de geest hiervan te handelen.

Artikel 8 – Overtreding

1. Wanneer een lid een bepaling van dit Tuchtreglement overtreedt, is er sprake van een overtreding van dit Tuchtreglement seksuele intimidatie.
2. Onder een overtreding wordt bovendien verstaan het niet, niet tijdig of niet naar behoren nakomen van in de statuten of in een reglement opgenomen verplichtingen, alsmede het gelegenheid bieden of aansporen tot, het vergemakkelijken van, of het behulpzaam zijn bij het begaan van een overtreding.
3. Een overtreding is strafbaar indien er sprake is van opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid van de beklaagde.
4. Voor de vraag of er sprake is van een overtreding zijn mede bepalend de opvattingen in de Nederlandse maatschappij met betrekking tot seksuele intimidatie en de gewoonten of gebruiken bij de desbetreffende sportbond ten tijde van de overtreding.
5. Het bewijs van een overtreding is geleverd wanneer de aanklager of kamer seksuele intimidatie op grond van de vastgestelde feiten en omstandigheden van mening is dat de feiten die ten grondslag liggen aan de overtreding van het reglement, ertoe leiden dat voldoende aannemelijk is dat de beklaagde de overtreding heeft begaan.
6. Overtredingen kunnen door de kamer seksuele intimidatie ook worden bestraft wanneer dezelfde gedraging ter beoordeling aan de strafrechter of aan de burgerlijke rechter is of kan worden voorgelegd of voorgelegd is geweest.

7. De kamer seksuele intimidatie en de aanklager kunnen rekening houden met de mogelijkheid dat bij de leeftijd van 18 tot 23 jaar weliswaar sprake is van een volwassene, maar dat sprake kan zijn van een andere, dus ook lagere, ontwikkelingsleeftijd, hetgeen een behandeling of afdoening rechtvaardigt als ware sprake van een niet-volwassene.

C. Bepalingen met betrekking tot taken en bevoegdheden

Artikel 9 – Aanklager, taken en bevoegdheden

1. De aanklager komt die rechten en bevoegdheden toe, die in dit Tuchtreglement seksuele intimidatie zijn vastgelegd en ziet toe op de naleving van dit Tuchtreglement.
2. De aanklager is bevoegd, zonder dat een melding of aangifte is gedaan, bij een redelijk vermoeden van een overtreding door beklaagde, zelf onderzoek te verrichten of een onderzoekscommissie het onderzoek te laten verrichten, conform artikel 10 van dit reglement. De aanklager is hiertoe ook bevoegd naar aanleiding van (anonieme) melding(en) seksuele intimidatie betreffende en naar aanleiding van aangifte.
3. De aanklager gaat na of andere personen of instanties van de melding, het onderzoek of de aangifte op de hoogte gebracht dienen te worden en informeert deze personen of instanties.
4. De aanklager kan hangende het vooronderzoek een verzoek bij het bondsbestuur neerleggen tot het opleggen van een ordemaatregel.
5. De aanklager is bevoegd:
 - a. de beklaagde in staat van beschuldiging te stellen en een schikkingsvoorstel te doen;
 - b. indien de zaak zich niet voor een schikkingsvoorstel leent, dit naar het oordeel van de aanklager, de zaak direct voor te leggen aan de tuchtcommissie.
 - c. de zaak gemotiveerd te seponeren.
 - d. de zaak over te dragen aan het Openbaar Ministerie.
6. De aanklager informeert het bondsbestuur over een in lid 5 genomen besluit tenzij zwaarwegende omstandigheden -dit ter beoordeling van de aanklager-, zich hiertegen verzetten.
7. De aanklager treedt bij een schriftelijke en, of mondelinge behandeling van een zaak op.

Artikel 10 – Onderzoekscommissie, taken en bevoegdheden

1. De onderzoekscommissie kan op last van, en onder verantwoordelijkheid van de aanklager een vooronderzoek instellen naar:
 - a. de juistheid van een vermoeden en
 - b. naar de feiten en/of omstandigheden van de zaak. Dit naar aanleiding van eigen bevindingen van de aanklager, een melding of aangifte.
2. De aanklager benoemt een of meer onderzoekscommissies bestaande uit een en maximaal drie onderzoekers, die het onderzoek verrichten. Zijn meer onderzoekers betrokken, dan zijn beide seksen in de commissie vertegenwoordigd.
3. De onderzoekscommissie heeft tot taak de bevindingen, de melding en, of de aangifte te onderzoeken op juistheid, waarheidsgehalte, gegrondheid en verwijtbaarheid.
4. De onderzoekscommissie hoort in verband met het onderzoek partijen, alsmede personen die over de gestelde feiten en omstandigheden kunnen verklaren.

5. Tenzij de aanklager voor het onderzoek instructies heeft gegeven, stelt de onderzoekscommissie haar werkwijze vast. De onderzoekscommissie doet van die werkwijze mededeling aan de aanklager en aan degenen die zij hoort.
6. De onderzoekscommissie wordt in het onderzoek bijgestaan door een juridisch secretaris die van een verhoor een schriftelijk verslag maakt. Het verslag wordt door de gehoorde ondertekend.
7. Weigert de gehoorde het verslag te ondertekenen, dan wordt hiervan in het verslag melding gemaakt met opgave van reden(en).
8. Na de beëindiging van het onderzoek stelt de onderzoekscommissie voor de aanklager een rapport op. De aanklager bepaalt of het rapport aan partijen ter hand wordt gesteld.
9. De onderzoekscommissie betracht in alle stadia van het onderzoek zoveel mogelijk zorgvuldigheid ten aanzien van de bekende feiten en omstandigheden in relatie tot de mededelingen die hierover ten behoeve van het onderzoek aan derden moeten worden gedaan, waarbij telkens die derden niet meer deelgenoot worden gemaakt van feiten en omstandigheden dan op dat moment ten behoeve van het onderzoek noodzakelijk is. De onderzoeker(s) kan/kunnen nadien niet als getuige worden gehoord. Wel kan de kamer seksuele intimidatie ertoe besluiten nadere vragen te stellen aan de onderzoekscommissie.
10. De onderzoekscommissie kan in het kader van het onderzoek degene die melding of aangifte heeft gedaan, de beklagde en diens raadsman, getuigen en/of deskundigen mondeling dan wel schriftelijk horen, alsmede leden van besturen, commissies, andere leden van de sportbond, alsmede andere personen die over de feiten en omstandigheden kunnen verklaren.

Artikel 11 – Tuchtcommissie, taken en bevoegdheden

1. De tuchtcommissie kan de volgende zaken in behandeling nemen:
 - a. op verzoek van een rechtstreeks belanghebbende, dit ter beoordeling van de tuchtcommissie, een door de aanklager geseponeerde zaak;
 - b. op verzoek van een rechtstreeks belanghebbende, dit ter beoordeling van de tuchtcommissie, een afgewezen schikkingsvoorstel;
 - c. een door de aanklager bij de tuchtcommissie aangebrachte zaak;
 - d. een verzoek van degene die aangifte heeft gedaan de zaak te behandelen, indien de aanklager meent dat hij niet bevoegd is de aangifte in behandeling te nemen, of degene die aangifte heeft gedaan niet ontvankelijk heeft verklaard.
2. Tegen het besluit van de tuchtcommissie dat geen sprake is van een rechtstreeks belanghebbende, staat geen verweer of beroep open.
3. De tuchtcommissie kan ieder lid, orgaan of commissie van de sportbond verplichten door de desbetreffende commissie gestelde vragen schriftelijk of ter zitting mondeling te beantwoorden.

Artikel 12 – Commissie van beroep, taken en bevoegdheden

1. De commissie van beroep behandelt het beroep dat tegen een uitspraak van de tuchtcommissie is ingesteld door hetzij de beklagde hetzij door de aanklager, tenzij deze mogelijkheid in dit reglement is uitgesloten
2. De commissie van beroep kan ieder lid, orgaan of commissie van de sportbond verplichten door de desbetreffende commissie gestelde vragen schriftelijk of ter zitting mondeling te beantwoorden.

D. Ordemaatregel

Artikel 13 – Ordemaatregel bondsbestuur

1. Al dan niet op verzoek van de aanklager kan het bondsbestuur ter voorkoming van herhaling, om de rust te herstellen of de veiligheid te waarborgen, een bestuurlijke ordemaatregel nemen door aan de degene die van seksuele intimidatie wordt verdacht met onmiddellijke ingang een tijdelijke beperking van de bewegingsvrijheid op te leggen voor de locatie(s) waar de herhaling of onveiligheid moet worden gevreesd. Het bondsbestuur kan ook een andere ordemaatregel treffen, indien en voor zover de ordemaatregel nodig is om de orde en, of veiligheid binnen de vereniging te waarborgen dan wel te herstellen. De ordemaatregel dient noodzakelijk, geschikt en evenredig te zijn om het doel (de orde en, of veiligheid te waarborgen dan wel te herstellen) te bereiken.
2. De ordemaatregel van het bondsbestuur is geen tuchtrechtelijke straf maar een bestuurlijke maatregel om de orde en de veiligheid van sportbeoefenaren te waarborgen.
3. De ordemaatregel kan ook door het bondsbestuur worden genomen wanneer nog geen aangifte van seksuele intimidatie is gedaan en/of de aangifte nog niet tot een uitspraak van de aanklager dan wel een commissie heeft geleid.
4. Het bondsbestuur brengt het secretariaat van het Instituut Sportrechtspraak op de hoogte van de genomen ordemaatregel.
5. Van een door het bondsbestuur genomen ordemaatregel staat volgens dit Tuchtreglement seksuele intimidatie geen beroep open. Het is aan het bondsbestuur om te beoordelen of de ordemaatregel redelijkerwijs in stand kan blijven.
6. De door het bondsbestuur genomen ordemaatregel blijft in stand totdat de aanklager een schikking heeft getroffen, of de tuchtcommissie uitspraak heeft gedaan.
7. Is de aanklager niet bevoegd, de zaak niet ontvankelijk, dan is het aan het bondsbestuur te beoordelen of de ordemaatregel redelijkerwijs in stand kan blijven.

E. Het aanhangig maken en bevoegdheid tot behandelen

Artikel 14 – Aanhangig maken van een zaak

1. De aanklager kan naar aanleiding van een schriftelijke, elektronische of mondelinge (anonieme) melding betreffende strafbaar handelen of nalaten, als genoemd in dit reglement onderzoek (doen) instellen.
2. De aanklager kan naar aanleiding van eigen bevinding(en) en wanneer sprake is van een naar zijn oordeel (mogelijk) strafbaar handelen of nalaten, als genoemd in dit reglement nader onderzoek (doen) instellen en, of de beklaagde in staat van beschuldiging stellen en de zaak als aangifte behandelen.
3. Een overtreding kan voorts aanhangig worden gemaakt bij de aanklager door een aangifte van een lid van de sportbond dat meent dat er ten opzichte van hem of haar sprake is van seksuele intimidatie.
4. Betreft de seksuele intimidatie een lid jonger dan zestien jaar, dan kan ook de wettelijk vertegenwoordiger aangifte doen. Wanneer degene die aangifte heeft gedaan, onder curatele staat of een mentor diens belangen behartigt, is degene die diens belangen behartigt ook bevoegd met instemming van het lid aangifte te doen.

5. Naast het lid kan degene die zelf een overtreding van dit reglement heeft geconstateerd dan wel een orgaan of commissie van de sportbond die kennis hebben van een mogelijke overtreding van het reglement, aangifte doen van seksuele intimidatie. Degene die de seksuele intimidatie (mogelijk) heeft ondergaan wordt van de aangifte op de hoogte gesteld, tenzij zwaarwegende redenen zich hiertegen verzetten. Als uitgangspunt geldt het streven naar een veilige sport(beoefening).
6. De aangifte bevat een opgave van de naam en zo mogelijk de adresgegevens van degene tegen wie de aangifte zich richt alsmede een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van feiten en omstandigheden voor zover mogelijk met de datum (data) waarop of de periode waarbinnen de seksuele intimidatie heeft plaatsgevonden. Wanneer geen adresgegevens kunnen worden verstrekt, dient degene die aangifte doet de beklaagde zodanig te identificeren dat voor de aanklager duidelijk is tegen wie de aangifte zich richt.
7. De aanklager beoordeelt of en op welke wijze met inachtneming van het reglement de aangifte in behandeling wordt genomen en hanteert het opportuniteitsbeginsel.
8. Wanneer ter zake van de seksuele intimidatie mediation plaatsvindt of heeft plaatsgevonden die heeft geleid tot de ondertekening van een vaststellingsovereenkomst, kan van de seksuele intimidatie geen aangifte meer worden gedaan.
9. Een aangifte is rechtsgeldig wanneer degene tegen wie de aangifte zich richt ten tijde van de overtreding lid was van de sportbond. Wanneer de beklaagde ten tijde van de behandeling van de aangifte geen lid meer is van de sportbond wordt de aangifte behandeld en geschiedt de behandeling van de zaak op grond van dit Tuchtreglement seksuele intimidatie, als ware de beklaagde nog immer lid van de betreffende sportbond, in welk geval aan degene die aangifte doet en degene tegen wie de aangifte zich richt alle rechten en verplichtingen op grond van dit Tuchtreglement toekomen.
10. Nadat de aangifte is gedaan, onderzoekt de aanklager of hij bevoegd is de aangifte te behandelen en of de indiener ontvankelijk is.
11. Een anonieme aangifte wordt niet in behandeling genomen. De aanklager behandelt een anonieme aangifte als een anonieme melding.
12. De omschrijving van de overtreding in de aangifte vormt de grondslag voor de behandeling van een zaak door de aanklager, de tuchtcommissie en door de commissie van beroep.
13. Degene die aangifte heeft gedaan kan de aangifte alleen intrekken wanneer dit schriftelijk en gemotiveerd geschiedt. De aanklager is in dat geval bevoegd degene die aangifte heeft gedaan hierover te horen. De juridisch secretaris doet van het intrekken van de aangifte schriftelijk mededeling aan de beklaagde waarna de aanklager beoordeelt of het zinvol is de zaak in het kader van een veilige sport(beoefening) voort te zetten.
14. Het doen van een valse melding of valse aangifte levert een overtreding op die tuchtrechtelijk kan worden bestraft. De juridisch secretaris doet van een valse aangifte, aangifte bij de tuchtcommissie. De behandeling van die zaak vindt niet plaats door de kamer seksuele intimidatie, maar met inachtneming van het Algemeen Tuchtreglement door een andere kamer van de tuchtcommissie. Wanneer degene tegen wie aangifte is gedaan door de valse aangifte in zijn eer, goede naam en/of reputatie is geschaad, levert dit bij de behandeling van die valse aangifte een strafverzwarende omstandigheid op.
15. Wanneer de aangifte door een lid wordt gedaan, kan het bondsbestuur of de aanklager, de tuchtcommissie of de commissie van beroep verzoeken degene die aangifte doet geheel of gedeeltelijk in de kosten van de procedure te veroordelen wanneer de aangifte niet dan wel tot een gedeeltelijke veroordeling van de beklaagde leidt.

Artikel 15 – Bevoegdheid aangifte te behandelen

1. Na ontvangst van de aangifte onderzoekt de aanklager of hij bevoegd is de aangifte te behandelen en of de indienende partij ontvankelijk is. Wanneer de aanklager meent dat hij niet bevoegd is de aangifte in behandeling te nemen, of dat de indienende partij kennelijk niet ontvankelijk is, kan degene die aangifte heeft gedaan hiertegen beroep instellen bij de tuchtcommissie. Van de uitspraak van de tuchtcommissie staat geen beroep open.
2. De aanklager is bevoegd maar niet gehouden bij de tuchtzaak betrokken partijen vooraf te horen. Hij kan de behandeling over de bevoegdheid en over de ontvankelijkheid van de indienende partij schriftelijk afdoen.
3. Wanneer de betreffende aanklager oordeelt dat geen sprake is van bevoegdheid tot het doen van aangifte, of dat de indienende partij kennelijk niet-ontvankelijk is, doet hij gemotiveerd uitspraak en deelt de ambtelijk secretaris die uitspraak aan de indienende partij en aan de andere bij die zaak betrokken partijen schriftelijk mee.
4. Wanneer de aanklager zich onbevoegd of de indienende partij niet-ontvankelijk heeft verklaard, wordt de aangifte niet door de aanklager in behandeling genomen, tenzij de indienende partij binnen veertien dagen na verzending van de in lid 3 bedoelde mededeling van de ambtelijk secretaris alsnog de tuchtcommissie schriftelijk verzoekt zijn aangifte in behandeling te nemen.
5. Na een schriftelijk verzoek, om zijn aangifte in behandeling te nemen, beoordeelt de tuchtcommissie of de aanklager bevoegd is en/of de indienende partij ontvankelijk is. De kamer van de commissie is bij die beoordeling niet gebonden aan de uitspraak van de aanklager en kan de uitspraak zowel bevestigen als vernietigen. De commissie is bevoegd maar niet gehouden tot een mondelinge behandeling. Wanneer de betreffende kamer van de commissie oordeelt dat de aanklager niet bevoegd is en/of de indienende partij niet-ontvankelijk is in zijn aangifte doet de kamer ter zake schriftelijk en gemotiveerd uitspraak en vindt geen inhoudelijke behandeling van de zaak plaats. Wanneer de aanklager wel bevoegd is en de indienende partij wel ontvankelijk wordt de zaak door een andere aanklager in behandeling genomen.
6. In de uitspraak van de kamer van de betreffende commissie wordt tevens bepaald welke partij in de kosten van de in dit artikel bedoelde behandeling wordt veroordeeld. In de uitspraak van de aanklager wordt eveneens bepaald welke partij in de kosten van de behandeling wordt veroordeeld.

F. Vooronderzoek, schikkingsvoorstel en sepot

Artikel 16 – Vooronderzoek

1. De aanklager kan voordat hij de beklagde al dan niet in staat van beschuldiging stelt, een vooronderzoek instellen.
2. Het vooronderzoek kan de aanklager zelf uitvoeren of laten uitvoeren door een onderzoekscommissie.
3. De aanklager maakt via een brief of aanzegging duidelijk dat jegens de beklagde een vermoeden bestaat van een overtreding, tenzij zwaarwegende omstandigheden zich hiertegen verzetten.
4. Beklaagde heeft het recht zich tegen het in de brief of aanzegging genoemde vermoeden te verweren binnen een door de aanklager in voornoemde brief of aanzegging gestelde termijn.

5. In het kader van het vooronderzoek kan ieder lid worden verzocht mondeling of schriftelijk, afhankelijk van het gestelde in de brief of aanzegging van de aanklager, volledige en juiste informatie te verschaffen, binnen de door de aanklager aangegeven termijn.
6. Indien de aanklager een onderzoekscommissie heeft aangewezen voor de uitvoering van het vooronderzoek, komt aan deze persoon of komen aan deze personen dezelfde bevoegdheden, als genoemd in lid 4 en 5 van dit artikel toe, als aan de aanklager.

Artikel 17 – Schikkingsvoorstel

1. De aanklager kan, na de beklagde in staat van beschuldiging te hebben gesteld, de beklagde een schikkingsvoorstel doen. De aanklager stelt een redelijke termijn in het schikkingsvoorstel waarbinnen de beklagde op het voorstel kan reageren. Deze termijn valt in ieder geval binnen een termijn van drie weken.
2. Indien de aanklager binnen de in het vorige lid gestelde termijn geen bericht heeft ontvangen van beklagde wordt aangenomen dat de beklagde het schikkingsvoorstel heeft afgewezen.
3. Accepteert de beklagde tijdig het schikkingsvoorstel, dan wordt de sanctie of maatregel opgelegd. Een dergelijke sanctie of maatregel is bindend en wordt geacht te zijn opgelegd door de tuchtcommissie. Het betreft op dat moment een onherroepelijke sanctie of maatregel opgelegd door de tuchtcommissie-
4. Bij het schikkingsvoorstel kan de aanklager rekening houden met de situatie die na het beëindigen van de straf tussen partijen kan ontstaan. De aanklager kan, wanneer dit ten tijde van de strafoplegging mogelijk is, aangeven op welke wijze de beklagde zich tegenover degene die aangifte heeft gedaan na het ondergaan van de straf moet gedragen of welke beperkingen gewenst zijn om te voorkomen dat partijen elkaar ontmoeten. Hiervan kan in de schikking mededeling worden gedaan.

Artikel 18 – Sepot

1. De aanklager kan een zaak gemotiveerd seponeren. Tegen het sepot kan een rechtstreeks belanghebbende, dit ter beoordeling van de tuchtcommissie, binnen zeven dagen na kennisname van het sepot, in beroep bij de tuchtcommissie.
2. De tuchtcommissie kan het sepot handhaven, daarmee eindigt de behandeling van de zaak. Tegen de handhaving van een sepot is geen beroep mogelijk.
3. De tuchtcommissie kan de sepotbeslissing verwerpen en de zaak teruggeven aan de aanklager die vervolgens een schikkingsvoorstel zal doen of de zaak direct aanbrengt bij de tuchtcommissie.
4. Het bondsbestuur, de beklagde, degene die aangifte heeft gedaan en eventueel andere personen of instanties, dit naar het oordeel van de aanklager, worden van het sepot op de hoogte gebracht.

G. Beklaagde

Artikel 19 – De beklagde

1. Via een brief of aanzegging kan de aanklager de beklagde in kennis stellen van het feit dat jegens de beklagde een vermoeden bestaat van een overtreding en een vooronderzoek is of wordt ingesteld.

2. Al dan niet na vooronderzoek, stelt de aanklager via een brief of aanzegging de beklaagde in staat van beschuldiging.
3. Indien de aanklager de beklaagde in staat van beschuldiging heeft gesteld en de beklaagde het schikkingsvoorstel heeft verworpen, dan wel het schikkingsvoorstel wordt geacht te zijn verworpen, dan wel de aanklager heeft besloten de zaak direct voor te leggen aan de tuchtcommissie, kan de beklaagde tegen de aangifte verweer voeren. Het verweerschrift moet vier weken na ontvangst van de aangifte aan beklaagde, door het Instituut Sportrechtspraak zijn ontvangen. Het verweerschrift wordt toegezonden per aangetekende brief. De beklaagde kan ook binnen die vier weken schriftelijk aan het Instituut Sportrechtspraak mededelen dat hij verweer wil voeren, mits het verweerschrift zelf, waarin inhoudelijk op de aangifte wordt ingegaan, uiterlijk vier weken na de verzending van de voornoemde brief door het Instituut Sportrechtspraak is ontvangen. De kamer seksuele intimidatie kan na een schriftelijk en gemotiveerd verzoek van de beklaagde in zeer bijzondere gevallen de termijn verlengen.
4. Wanneer de beklaagde in het buitenland woonachtig is geldt niet een termijn van vier weken maar van zes weken.
5. Wanneer de beklaagde geen verweer voert, kan de tuchtcommissie daaraan die conclusies verbinden die zij juist oordeelt.
6. De beklaagde is gehouden naar waarheid te verklaren. De tuchtcommissie kan te allen tijde van de beklaagde verlangen dat hij op gestelde vragen zelf antwoordt en voor die beantwoording niet naar een ander, waaronder zijn raadsman, verwijst.
7. De beklaagde kan zich door een raadsman doen bijstaan. Is de raadsman niet een advocaat, dan legt de raadsman bij het schriftelijk verweer een schriftelijke volmacht over van de beklaagde. Tijdens een mondelinge behandeling kan de beklaagde een raadsman, die geen advocaat is, mondeling tot zijn gemachtigde benoemen. Voor een raadsman gelden dezelfde rechten en verplichtingen als voor de beklaagde.
8. Op verzoek van de beklaagde kan de correspondentie in de tuchtzaak aan de raadsman worden toegezonden. Tenzij de correspondentie aan de raadsman wordt toegezonden, wordt het door de beklaagde zelf opgegeven woonadres voor juist gehouden of anders het door de beklaagde aan zijn sportbond opgegeven woonadres.

H. Behandeling tuchtcommissie

Artikel 20 – Behandeling

1. Een zaak wordt door de aanklager bij de tuchtcommissie aanhangig gemaakt.
2. Brengt de aanklager de zaak aan bij de tuchtcommissie, dan zendt de kamer seksuele intimidatie de aangifte en bijbehorende documenten zo spoedig mogelijk na ontvangst per aangetekende brief en per gewone post aan de beklaagde. Tevens wordt een bijsluitersbrief bijgevoegd waarin de tuchtprocedure bij het Instituut Sportrechtspraak wordt beschreven.
3. De aanklager brengt het bondsbestuur op de hoogte van het aanhangig maken van de zaak.
4. De aangifte van seksuele intimidatie wordt, nadat de (eventueel verlengde) termijn van het verweerschrift is verstreken, tijdens een mondelinge behandeling behandeld.
5. De kamer seksuele intimidatie stelt de datum, uur en plaats van de mondelinge behandeling vast en deelt dit ten minste tien dagen vóór de dag van de zitting schriftelijk mee aan de aanklager en partijen.

6. De kamer seksuele intimidatie roept ook andere personen op, waarvan de kamer de verschijning gewenst acht. De oproep geschiedt per gewone post en per aangetekende brief.
7. De behandeling vindt niet in het openbaar plaats.
8. De tuchtcommissie en de commissie van beroep streven er naar de behandeling van een zaak in eerste aanleg en in beroep binnen zes maanden te doen plaatsvinden.
9. De aanklager dient bij de behandeling van de zaak aanwezig te zijn.

Artikel 21 – Zitting

1. De mondelinge behandeling vindt plaats tijdens een zitting. De kamer seksuele intimidatie bepaalt wie tot de zitting toegang heeft.
2. Wanneer de beklaagde niet ter zitting is verschenen, gaat de kamer seksuele intimidatie na of de beklaagde behoorlijk is opgeroepen. Heeft geen behoorlijke oproeping plaatsgevonden of meent de kamer seksuele intimidatie om een andere reden dat uitstel van de behandeling gewenst is, dan stelt hij de behandeling tot een nader te bepalen datum uit. De aanklager en partijen worden hiervan door de juridisch secretaris schriftelijk in kennis gesteld.
3. Wanneer een getuige of deskundige niet ter zitting is verschenen, kan de kamer seksuele intimidatie besluiten de zitting uit te stellen, dan wel de zaak voor zover mogelijk te behandelen en voor de niet verschenen getuige of deskundige op een andere datum voort te zetten.
4. De kamer seksuele intimidatie kan een ieder wiens gedrag daartoe aanleiding geeft het verder bijwonen van de zitting ontzeggen.
5. De kamer seksuele intimidatie kan bepalen dat degene die aangifte heeft gedaan afzonderlijk wordt gehoord van degene tegen wie de aangifte is gericht. Wanneer partijen afzonderlijk van elkaar worden gehoord in aanwezigheid van de aanklager kunnen ook de raadsleden van partijen bij dat verhoor aanwezig zijn. De kamervoorzitter doet van een verhoor dat afzonderlijk heeft plaatsgevonden verslag aan de andere partij.
6. De leden van de kamer seksuele intimidatie stellen de aanklager, de beklaagde en andere te horen personen zo nodig vragen. De aanklager en beklaagde kunnen ieder de kamervoorzitter verzoeken aanvullende vragen te mogen stellen. Aan dit verzoek wordt voldaan, tenzij de vragen naar het oordeel van de kamervoorzitter niet ter zake dienend zijn. De kamervoorzitter kan bepalen dat vragen alleen via hem mogen worden gesteld.
7. De juridisch secretaris maakt van de mondelinge behandeling een relevante, zakelijke samenvatting die door de kamervoorzitter en de juridisch secretaris worden ondertekend. Wanneer geen juridisch secretaris ter zitting aanwezig is, treedt één van de overige leden van de kamer als secretaris op die alsdan in de rechten en bevoegdheden van de juridisch secretaris treedt.

Artikel 22 – Getuigen en deskundigen

1. De kamer seksuele intimidatie is bevoegd voor een zitting getuigen en deskundigen op te roepen. De kamer seksuele intimidatie doet hiervan alsmede van hun namen en van hun deskundigheid mededeling aan partijen.

2. De aanklager en de beklaagde kunnen zelf voor een zitting ten hoogste vijf getuigen of deskundigen oproepen en doen hiervan onder opgave van hun namen en adressen uiterlijk zeven dagen voor de zitting schriftelijk mededeling aan de kamer seksuele intimidatie, die hiervan mededeling doet aan de andere partij. Van de deskundige wordt bovendien opgave gedaan van zijn deskundigheid. Met schriftelijke toestemming van de kamervoorzitter kunnen partijen ieder meer dan vijf getuigen of deskundigen oproepen.
3. Leden van de sportbond, die als getuige of deskundige worden opgeroepen, zijn verplicht te verschijnen, dan wel een verklaring af te leggen. Ook anderen dan leden kunnen als getuige of deskundige worden opgeroepen.
4. Getuigen en deskundigen kunnen in beginsel alleen ter zitting of tijdens het vooronderzoek worden gehoord. Wanneer een getuige of deskundige ter zitting redelijkerwijs niet aanwezig kan zijn, kan de kamer de te stellen vragen schriftelijk voorleggen en van de getuige of deskundige een schriftelijk antwoord verlangen.
5. Getuigen zijn verplicht naar waarheid te verklaren. Deskundigen zijn verplicht te antwoorden naar wat de wetenschap hen leert. De kamervoorzitter kan hen verzoeken een zakelijke samenvatting van hun verklaring te ondertekenen.
6. Het niet naar waarheid verklaren levert een overtreding op die met inachtneming van dit reglement kan worden bestraft. Wanneer het een lid van de sportbond betreft, brengt de aanklager de zaak voor de tuchtcommissie. De behandeling van die zaak geschiedt niet door de kamer seksuele intimidatie, maar door een andere kamer van de tuchtcommissie met inachtneming van het Algemeen Tuchtreglement.
7. Het onder druk zetten of bedreigen van getuigen of deskundigen levert een overtreding op van dit reglement. Wanneer het een lid van de sportbond betreft, brengt de aanklager de zaak voor de tuchtcommissie. De behandeling van die zaak geschiedt niet door de kamer seksuele intimidatie, maar door een andere kamer van de tuchtcommissie met inachtneming van het Algemeen Tuchtreglement.

I. Straffen

Artikel 23 – Op te leggen straffen

1. Als straf kunnen worden opgelegd:
 - a. een berisping;
 - b. het verbod om deel te nemen aan één of meer activiteiten van de sportbond zulks voor de door de aanklager of de kamer seksuele intimidatie bepaalde duur;
 - c. het verbod om één of meer aan leden van de sportbond toegekende rechten uit te oefenen voor een zulks voor de door de aanklager of de kamer seksuele intimidatie bepaalde duur;
 - d. het verbod tot het uitoefenen van één of meer functies in de sportbond zulks voor de door de aanklager of de kamer seksuele intimidatie bepaalde duur;
 - e. de schorsing zulks voor de door de aanklager of de kamer seksuele intimidatie bepaalde duur;
 - f. het roeyement (ontzetting) als lid van de sportbond.
2. Een in verband met van seksuele intimidatie op te leggen straf is tevens gericht op het voorkomen van herhaling en het herstel van de veiligheid.

3. Een berisping, een schorsing en een royement kunnen niet tezamen met een andere straf worden opgelegd.
4. Met uitsluiting van de berisping en een royement kunnen de in lid 1 genoemde straffen geheel of gedeeltelijk voorwaardelijk worden opgelegd. Het voorwaardelijke gedeelte van een straf wordt aan een termijn van ten hoogste twee jaren gebonden.
5. Bij het opleggen van een straf kan de aanklager of de kamer seksuele intimidatie rekening houden met de situatie die na het beëindigen van de straf tussen partijen kan ontstaan. De aanklager of kamer kan, wanneer dit ten tijde van de strafoplegging mogelijk is, aangeven op welke wijze de beklaagde zich tegenover degene die aangifte heeft gedaan na het ondergaan van de straf moet gedragen of welke beperkingen gewenst zijn om te voorkomen dat partijen elkaar ontmoeten. Hiervan kan in de uitspraak mededeling worden gedaan.
6. Degene die aangifte heeft gedaan kan ook na het opleggen van de straf, maar voor het beëindigen van de straf, de kamer seksuele intimidatie verzoeken ter zake bedoelde mededeling te doen.
7. Wanneer de beklaagde binnen de termijn van de voorwaardelijk opgelegde straf weer een overtreding in verband met seksuele intimidatie begaat, kan de aanklager in het schikkingsvoorstel of de kamer seksuele intimidatie beslissen het voorwaardelijke gedeelte alsnog in een onvoorwaardelijke straf om te zetten en daarnaast een straf op te leggen voor de nieuwe overtreding.
8. Maakt een overtreding, waarvan aangifte is gedaan, een ernstige inbreuk op de rechtsorde in de sportbond dan kan de aanklager of de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie, zodra aangifte is gedaan en voordat verweer is gevoerd of een mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden, aan de beklaagde een voorlopige straf opleggen. De termijn van verweer blijft dan van toepassing.
9. Bij het opleggen van een straf en bij het bepalen van de strafmaat kan rekening worden gehouden met een strafrechtelijke veroordeling en/of met het resultaat van een andere wijze waarop de seksuele intimidatie aan de orde is gesteld.
10. Indien beklaagde royement is opgelegd, kan de betrokken sportbond niet eerder dan 12 jaar na oplegging van het royement, een eventueel nieuw verzoek tot toelating van de beklaagde tot het lidmaatschap van de sportbond in behandeling nemen. Het is ter beoordeling van de sportbond het verzoek tot toelating te accepteren dan wel te weigeren en daarmee het royement te laten voortduren.

Artikel 24 – Straffen

1. De berisping houdt een officiële veroordeling in van bepaald met name genoemd gedrag van de beklaagde.
2. Het verbod om één of meer rechten uit te oefenen van de sportbond is gericht op het beperken van de bewegingsvrijheid van de beklaagde, geldend voor bijvoorbeeld bepaalde ruimtes, omgang met bepaalde personen, groepen of teams, inzage van bepaalde dossiers, aanwezigheid bij bepaalde wedstrijden, trainingen of vergaderingen, zulks voor de door de kamer seksuele intimidatie bepaalde duur.
3. Het verbod om deel te nemen aan activiteiten van de sportbond wordt als straf opgelegd voor een bepaalde duur en/of voor bepaalde activiteiten.
4. Het verbod om bij de sportbond één of meer functies uit te oefenen wordt alleen als straf opgelegd, wanneer de overtreding in de uitoefening van een bepaalde functie is begaan. Bedoelde

ontzegging kan op die functie, maar ook op door de kamer seksuele intimidatie te bepalen andere functies in de sportbond betrekking hebben.

5. Een schorsing wordt als straf opgelegd wanneer de overtreding zo ernstig is dat niet met een lichtere straf kan worden volstaan en een royement een te zware straf is, dit naar het oordeel van de kamer seksuele intimidatie. Gedurende de schorsing kan de beklaagde geen functie en lidmaatschapsrechten uitoefenen, noch deelnemen aan activiteiten van de sportbond en blijven de uit het lidmaatschap voortvloeiende verplichtingen onverkort op hem van toepassing. In overleg met de beklaagde kunnen hem tijdelijk bijzondere taken die hij in de ruimste zin van het woord uitvoert ten behoeve van de vereniging worden opgelegd.
6. Het royement wordt uitgesproken wanneer de seksuele intimidatie, waarvan aangifte is gedaan, zo ernstig is dat er sprake is van een in ernstige mate in strijd handelen met de statuten, reglementen of besluiten van de sportbond. Wanneer de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie het royement uitspreekt, kan de beklaagde van die uitspraak in beroep gaan bij kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep. Gedurende de beroepstermijn en hangende het beroep is de beklaagde geschorst.
7. Wanneer een straf voor een bepaalde duur geldt of voor bepaalde activiteiten of functies wordt hiervan in de uitspraak mededeling gedaan.

J. Uitspraak

Artikel 25 – Uitspraak

1. Een uitspraak van de kamer seksuele intimidatie komt tot stand door een met gewone meerderheid genomen besluit. De leden van de kamer hebben ieder één stem. De juridisch secretaris woont het beraad in de raadkamer bij, maar neemt niet deel aan de stemming.
2. Wanneer de kamer seksuele intimidatie van oordeel is dat de in de aangifte bedoelde overtreding niet is begaan, spreekt de kamer seksuele intimidatie de beklaagde vrij.
3. Wanneer de kamer seksuele intimidatie van oordeel is dat de in de aangifte bedoelde overtreding is begaan, deelt zij aan de beklaagde mee welke straf voor de overtreding wordt opgelegd.
4. Wanneer de commissie van beroep van oordeel is dat de uitspraak van de tuchtcommissie in stand kan blijven, bevestigt zij die uitspraak.
5. Wanneer de commissie van beroep van oordeel is dat de uitspraak van de tuchtcommissie niet in stand kan blijven, wijzigt zij deze uitspraak en bepaalt de commissie van beroep of de beklaagde wordt vrijgesproken, dan wel ter zake van welke overtreding welke straf aan de beklaagde wordt opgelegd.
6. Bij het bepalen van de straf en de strafmaat worden zoveel mogelijk in gelijksoortige zaken dezelfde maatstaven aangelegd.
7. De kamer seksuele intimidatie doet na de beëindiging van de mondelinge behandeling zo spoedig mogelijk uitspraak en in ieder geval niet later dan vier weken nadat de mondelinge behandeling is gesloten.
8. De kamer seksuele intimidatie doet altijd schriftelijk uitspraak en motiveert haar uitspraak op een wijze die in relatie tot de overtreding passend is te achten. De kamer seksuele intimidatie kan ook een mondelinge uitspraak doen en deze nadien op schrift stellen.

9. Een uitspraak wordt ondertekend door de kamervoorzitter en door de juridisch secretaris. De kamervoorzitter en de juridisch secretaris kunnen de uitspraak elektronisch ondertekenen mits kort nadien een door hen handmatig ondertekende uitspraak wordt verstrekt.
10. Wanneer de feiten of omstandigheden van de behandelde zaak hiertoe aanleiding geven, kan de commissie aan het bondsbestuur aanbevelingen doen, die gericht zijn op het veranderen van een situatie of het nemen van preventieve maatregelen.
11. De kosten van de behandeling van de aangifte ter zake van seksuele intimidatie komen ten laste van de sportbond, tenzij de aanklager, tuchtcommissie of de commissie van beroep aanleiding ziet om de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de aangever of de beklagde te brengen. Wanneer er sprake is van een valse aangifte brengt de aanklager of de betreffende commissie de kosten van het behandelen van de tuchtzaak ten laste van degene die de valse aangifte heeft gedaan. Wordt een lid van de sportbond in de kosten van de tuchtzaak veroordeeld dan is het lid gehouden die kosten aan de bond te voldoen. De kosten betreffen de kosten van de huur van de zittingsruimte en de kosten van bijstand van het ambtelijk en/of juridisch secretariaat, alsmede de in redelijkheid gemaakte kosten van getuigen en deskundigen. Wanneer met betrekking tot de kosten een uitspraak is gedaan, is degene die in de kosten is veroordeeld gehouden deze aan zijn sportbond te voldoen.
12. Wanneer een uitspraak betrekking heeft op een onbevoegdheid of een niet-ontvankelijkheid, geschiedt de kostenveroordeling op de wijze zoals is bepaald in lid 11.
13. De ambtelijk secretaris zendt haar uitspraak per aangetekende brief. Op verzoek van een partij zendt de ambtelijk secretaris de uitspraak voordien per e-mail.
14. Wanneer een uitspraak een kennelijke vergissing bevat kan het bondsbestuur of de beklagde de commissie schriftelijk verzoeken de uitspraak op het betreffende onderdeel te herstellen. De commissie kan ook zelf een kennelijke vergissing achteraf herstellen. In beide gevallen stelt de commissie de andere partij - of wanneer de commissie zelf wenst te herstellen - het bondsbestuur en de beklagde in de gelegenheid schriftelijk te reageren met inachtneming van de termijnen. De commissie bepaalt of een mondelinge behandeling plaatsvindt. De hersteluitspraak van de commissie geschiedt schriftelijk. Van de hersteluitspraak van de commissie staat geen beroep open.
15. Tenzij de tuchtcommissie of de commissie van beroep anders heeft bepaald wordt een uitspraak door het Instituut Sportrechtspraak gepubliceerd. Wanneer de uitspraak wordt gepubliceerd wordt de uitspraak geanonimiseerd, tenzij de tuchtcommissie of de commissie van beroep in de uitspraak heeft beslist dat met een andere wijze van vermelding kan worden volstaan.
16. Elke uitspraak wordt opgenomen in de databank van het Instituut Sportrechtspraak en wordt daarin bewaard voor de in het Reglement persoonsregistratie vermelde termijn.

K. Beroep en ten uitvoerlegging

Artikel 26 – Beroep

1. De aanklager, degene die aangifte heeft gedaan, en de beklagde kunnen van een uitspraak van de tuchtcommissie beroep instellen bij de commissie van beroep. Het beroep kan alleen worden ingediend door de aanklager, degene die aangifte heeft gedaan en/ of door de beklagde zelf of door de raadsman of wettelijk vertegenwoordiger van degene die aangifte heeft gedaan of de beklagde. Wanneer degene die aangifte doet of de beklagde, onder curatele staat of een mentor

diens belangen behartigt, is degene die diens belangen behartigt ook bevoegd met instemming van de beklaagde beroep in te stellen.

2. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak van de tuchtcommissie, die geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen, tenzij de beklaagde overtuigend aannemelijk kan maken dat hij niet eerder van de uitspraak van de tuchtcommissie heeft kunnen kennisnemen. Wanneer de uitspraak voordien per e-mail is toegezonden vangt de beroepstermijn aan vanaf de datum waarop de uitspraak per aangetekende brief is toegezonden.
3. Het beroep wordt schriftelijk en gemotiveerd ingesteld. Het beroepschrift wordt per aangetekende brief of elektronisch per e-mail toegezonden aan de commissie van beroep.
4. Wanneer het beroep niet namens een in lid 1 bedoeld persoon is ingesteld, deelt de commissie van beroep dit aan de aanklager, degene die aangifte heeft gedaan of de beklaagde mee en stelt hij degene die aangifte heeft gedaan of beklaagde binnen een nieuw te stellen termijn in de gelegenheid alsnog zelf beroep in te stellen.
5. Wanneer het beroepschrift wordt ingediend bij de sportbond, wordt het beroepschrift doorgezonden aan de commissie van beroep en geldt als datum van ontvangst de datum waarop de sportbond het beroepschrift heeft ontvangen.

Artikel 27 – Tenuitvoerlegging

1. Het bondsbestuur ziet toe op de tenuitvoerlegging van straffen.
2. De beklaagde, andere leden en organen van de sportbond zijn verplicht hun medewerking aan de tenuitvoerlegging van een straf te verlenen. Het daarmee in gebreke blijven levert een overtreding op die wordt behandeld door een andere kamer van de tuchtcommissie.
3. De tenuitvoerlegging van een door de aanklager of een commissie opgelegde straf vangt aan op de datum waarop deze tot een schikking komt of uitspraak doet, tenzij in de schikking of uitspraak anders is bepaald.
4. Het instellen van beroep schort de tenuitvoerlegging van een straf niet op. Op verzoek van de beklaagde kan de kamervoorzitter van de kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep de tenuitvoerlegging van een straf tijdens de behandeling van het beroep opschorten. Het verzoek tot het opschorten van de straf kan tegelijk worden gedaan met het indienen van een beroepschrift, maar niet eerder.
5. De kamervoorzitter doet op het verzoek schriftelijk uitspraak, welke uitspraak de commissie van beroep niet bindt bij het eindoordeel.
6. Met uitzondering van de berisping, kan het bondsbestuur in bijzondere gevallen nadat ten minste twee derden van een straf is ondergaan na een schriftelijk verzoek van de beklaagde het restant kwijtschelden. Het bondsbestuur kan aan het kwijtschelden van bedoeld restant voorwaarden verbinden, nadat het bondsbestuur over de eventueel daaraan te verbinden voorwaarden de kamer seksuele intimidatie heeft gehoord die de zaak het laatst in behandeling heeft gehad.

Artikel 28 – Herziening

1. Het bondsbestuur kan de tenuitvoerlegging van een straf opschorten wanneer ten aanzien van de schikking of opgelegde straf nieuwe feiten of omstandigheden blijken, die - waren deze tijdens de behandeling van de zaak door de commissie bekend geweest - met een grote mate van zekerheid tot een vrijspraak of een veel lichtere straf zouden hebben geleid. Een dergelijk verzoek tot herziening moet schriftelijk door de beklaagde zijn gedaan met een uitvoerige motivering van die

feiten en omstandigheden. Het bondsbestuur kan het verzoek alleen in behandeling nemen, indien op dat moment geen mogelijkheid van beroep openstaat.

2. Wanneer het bondsbestuur het verzoek tot herziening inwilligt en de tenuitvoerlegging opschort, stelt het bondsbestuur het verzoek aan de aanklager ter hand, die het verzoek als ware het een aangifte behandelt. De aanklager behandelt de zaak dan opnieuw, van welke uitspraak beroep kan worden ingesteld.

L. Registratie

Artikel 29 – Registratie straf seksuele intimidatie

1. Behalve bij een berisping leidt een tuchtrechtelijke veroordeling tot registratie van de beklaagde, zijn persoonsgegevens en de gegevens van de tuchtzaak in het Registratiesysteem seksuele intimidatie van NOC*NSF conform het Protocol registratiesysteem in de sport van NOC*NSF. Die registratie is geen straf in de zin van dit artikel. Tegen de registratie kan bij het Instituut Sportrechtspraak geen beroep worden ingesteld. Onder tuchtrechtelijke veroordeling is mede begrepen een schikking met de aanklager.
2. De in lid 1 bedoelde registratie vindt niet plaats wanneer de beklaagde de leeftijd van zestien jaar nog niet heeft bereikt, tenzij sprake is van een strafrechtelijke veroordeling in welk geval ook veroordeelden jonger dan 16 jaar worden opgenomen in het registratiesysteem.
3. De ambtelijk secretaris zendt de uitspraak zo spoedig mogelijk aan de registratiekamer van NOC*NSF. Tevens stelt de ambtelijk secretaris binnen vijf werkdagen nadat hij de tuchtrechtelijke uitspraak aan de registratiekamer van NOC*NSF heeft toegezonden de beklaagde en zijn sportbond hiervan schriftelijk per gewone post en bij aangetekende brief op de hoogte. Van een registratie naar aanleiding van een uitspraak van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep staat voor de beklaagde geen mogelijkheid van beroep open.
4. Wanneer ter zake van seksuele intimidatie door de strafrechter aan een lid een onvoorwaardelijke straf is opgelegd, is het lid gehouden de strafrechtelijke uitspraak aan het bondsbestuur van zijn sportbond ter hand te stellen. In dat geval maar ook wanneer het bondsbestuur uit andere hoofde over een bedoelde uitspraak van de strafrechter beschikt, zendt het bondsbestuur die uitspraak per omgaande aan de aanklager.
5. De aanklager behandelt de zaak zoals bedoeld onder lid 4 met inachtneming van de bepalingen van dit Tuchtreglement seksuele intimidatie van het Instituut Sportrechtspraak met inachtneming van het reglement dat geldt op de datum van ontvangst van de uitspraak. De aanklager beoordeelt of de door de strafrechter opgelegde straf is opgelegd in het kader van seksuele intimidatie en beslist of de zaak zich voor een schikking met de aanklager leent, of voor een verkorte tuchtrechtelijke behandeling door de tuchtcommissie in aanmerking kan komen. Bij een verkorte behandeling, vindt geen mondelinge behandeling plaats en worden geen getuigen en, of deskundigen gehoord. De ambtelijk secretaris zendt de uitspraak per gewone post en als aangetekende brief aan de beklaagde en aan zijn sportbond.
6. De beklaagde en het bondsbestuur kunnen van deze uitspraak binnen vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak van de tuchtcommissie in beroep gaan bij de commissie van beroep.
7. De kamer seksuele intimidatie van de commissie van beroep behandelt het beroep binnen vier weken en doet zo spoedig mogelijk nadien schriftelijk uitspraak, waarna de ambtelijk secretaris de uitspraak per gewone post en als aangetekende brief toezendt aan de beklaagde en aan zijn sportbond. Van de uitspraak van de commissie van beroep staat bij het Instituut Sportrechtspraak geen beroep open.
8. Wanneer de tuchtcommissie of in beroep de commissie van beroep van oordeel is dat de door de strafrechter opgelegde straf betrekking heeft op seksuele intimidatie en bedoelde commissie de zaak tuchtrechtelijk heeft behandeld, zendt de ambtelijk secretaris de onherroepelijke tuchtrechtelijke uitspraak per omgaand aan de registratiekamer van NOC*NSF.

M. Overige tuchtrechtelijke bepalingen

Artikel 30 – Tuchtrect

1. Dit Tuchtreglement wordt vastgesteld en gewijzigd door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak.
2. Dit Tuchtreglement is van toepassing op de sportbond, die in de overeenkomst met het Instituut Sportrechtspraak dit Tuchtreglement op zijn leden van toepassing heeft verklaard, alsmede - indien en voor zover met het Instituut Sportrechtspraak overeengekomen - op zijn sportverenigingen of andere lidorganisaties en hun leden en/of op zijn afdelingen en hun leden.
3. De leden zijn tegenover het Instituut Sportrechtspraak tot hetzelfde gehouden als waartoe de sportbond vanwege de in lid 2 bedoelde overeenkomst tegenover Instituut Sportrechtspraak zal zijn gehouden op grond van de statuten, reglementen en besluiten van het Instituut Sportrechtspraak. Op grond hiervan is de sportbond bevoegd tot het opleggen van verplichtingen aan in lid 2 bedoelde leden tegenover het Instituut Sportrechtspraak, waarbij - met toepassing van artikel 46 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek - al hetgeen waartoe de sportbond tegenover het Instituut Sportrechtspraak is gehouden ook geldt als verplichtingen die de leden van de sportbond rechtstreeks tegenover het Instituut Sportrechtspraak hebben.
4. Voor de duur van de in lid 2 bedoelde overeenkomst geschiedt de tuchtrechtspraak inzake seksuele intimidatie in de sportbond alleen op grond van dit Tuchtreglement seksuele intimidatie.
5. Op de leden is van toepassing het Tuchtreglement seksuele intimidatie, zoals vastgesteld door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak. Ten tijde van de melding of aangifte zijn van toepassing de bepalingen van het Tuchtreglement seksuele intimidatie zoals die op die datum gelden. Dit is anders indien deze bepalingen kennelijk onevenredig uitwerking heeft op de rechten en plichten van gedaagde. Wanneer tijdens de aangifte bepalingen van het Tuchtreglement seksuele intimidatie door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak worden gewijzigd, zijn om redenen van proceseconomie en omwille van te betrachten uniformiteit die gewijzigde bepalingen op de behandeling van de zaak van toepassing, tenzij naar het oordeel van de aanklager of de kamer seksuele intimidatie de beklaagde daardoor aantoonbaar wordt geschaad, in welk geval de desbetreffende oorspronkelijke bepalingen van kracht blijven.
6. Waar in dit reglement wordt verwezen naar het Algemeen Tuchtreglement is ten aanzien van de in dit reglement genoemde overtredingen het Algemeen Tuchtreglement van toepassing. Het in de vorige zin bepaalde geldt met betrekking tot die overtredingen ook wanneer een sportbond de toepasselijkheid van het Algemeen Tuchtreglement niet uitdrukkelijk met het Instituut Sportrechtspraak is overeengekomen. De toepasselijkheid van het Algemeen Tuchtreglement beperkt zich in dat geval louter tot het berechten van de in dit reglement genoemde overtredingen.
7. De aanklager, de tuchtcommissie en de commissie van beroep fungeren als orgaan van de sportbond en doen uitspraak in naam van en ten behoeve van de sportbond. Derhalve vindt het bepaalde in de artikelen 8, 14 en 15 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek alleen toepassing ten aanzien van de desbetreffende sportbond en niet ten aanzien van het Instituut Sportrechtspraak.
8. Alleen de in dit Tuchtreglement genoemde aanklager, de kamer seksuele intimidatie waaronder begrepen de tuchtcommissie en in beroep de commissie van beroep zijn bevoegd aan leden van de sportbond straffen op te leggen. Die bevoegdheid laat onverlet de bevoegdheid van een bondsbestuur een ordemaatregel te nemen wanneer het bondsbestuur die bevoegdheid in statuten of reglementen is verleend. Een door een bondsbestuur genomen ordemaatregel sluit niet uit dat voor dezelfde feiten een tuchtrechtelijke veroordeling kan plaatsvinden.

9. Een op grond van dit reglement door de kamer seksuele intimidatie gedane uitspraak heeft slechts betrekking op de desbetreffende sportbond en zijn leden en bindt alleen die sportbond en partijen. Een opgelegde straf wordt alleen ten uitvoer gelegd binnen het verband van de sportbond waarvan de beklaagde lid is en waarbinnen de overtreding is begaan, tenzij in de uitspraak anders is beslist. De beklaagde kan in het Registratiesysteem seksuele intimidatie voorkomen.
10. De in dit reglement aan een bondsbestuur toegekende bevoegdheden komen aan het bondsbestuur toe waarvan de beklaagde lid is.
11. De leden, waaronder ook de beklaagde, zijn verplicht op eerste verzoek alle door de aanklager of de kamer seksuele intimidatie voor de beoordeling of behandeling van een zaak benodigde verzochte medewerking te verlenen en informatie te verstrekken.

Artikel 31 – Aanklagers

1. Het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak bepaalt het aantal aanklagers dat verbonden is aan het Instituut Sportrechtspraak.
2. De aanklagers zijn jurist met aantoonbare affiniteit met de sport.
3. Het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak stelt een rooster van aftreden op.
4. De aanklagers worden benoemd, geschorst en ontslagen door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak.
5. De benoeming geschiedt voor de duur van drie jaren met de mogelijkheid van een aansluitende benoeming voor telkens een periode van drie jaren met een maximale zittingsduur van twaalf jaren. Het bestuur kan een benoeming voor de eerste maal voor een periode van één jaar doen geschieden, waarna die benoeming kan worden verlengd tot de in de eerste zin genoemde periode van drie jaren met de vermelde mogelijkheid van een aansluitende herbenoeming voor een periode van drie jaren.
6. Benoemde leden treden in functie de dag na hun benoeming. Zij zijn aanklager tot en met de dag waarop de functie eindigt, tenzij zij op die datum bij de behandeling van een zaak zijn betrokken, in welk geval zij aftreden op de datum waarop in die zaak uitspraak wordt gedaan.
7. De aanklager wordt bijgestaan door een juridisch secretaris van het Instituut Sportrechtspraak.

Artikel 32 – Onderzoekers

1. Het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak bepaalt het aantal onderzoekers dat verbonden is aan het Instituut Sportrechtspraak. Beide seksen zijn vertegenwoordigd.
2. Het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak benoemt de onderzoekers op basis van hun deskundigheid en ervaring.
3. De leden van de onderzoekscommissie mogen geen persoonlijk belang hebben bij de afhandeling van de zaak.

Artikel 33 – Tuchtcommissie en commissie van beroep

1. De tuchtcommissie bestaat uit een algemeen voorzitter, een plaatsvervangend algemeen voorzitter, kamervoorzitters en overige leden. De tuchtcommissie bestaat uit kamers.
2. De commissie van beroep bestaat uit een algemeen voorzitter, een plaatsvervangend algemeen voorzitter, kamervoorzitters en overige leden. De commissie van beroep bestaat uit kamers.

3. De leden van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep worden benoemd, geschorst en ontslagen door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak.
4. De algemeen voorzitter, de plaatsvervangend algemeen voorzitter, alsmede de kamervoorzitters van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep zijn jurist en worden in functie benoemd.
5. De benoeming geschiedt voor de duur van drie jaren met de mogelijkheid van een aansluitende benoeming voor telkens een periode van drie jaren met een maximale zittingsduur van twaalf jaren. Het bestuur kan een benoeming voor de eerste maal voor een periode van één jaar doen geschieden, waarna die benoeming kan worden verlengd tot de in de eerste zin genoemde periode van drie jaren met de vermelde mogelijkheid van een aansluitende herbenoeming voor een periode van drie jaren.
6. Benoemde leden treden in functie de dag na hun benoeming in de tuchtcommissie of in de commissie van beroep. Zij maken deel uit van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep tot en met de dag waarop hun lidmaatschap van die commissie eindigt, tenzij zij op die datum bij de behandeling van een zaak zijn betrokken, in welk geval zij aftreden op de datum waarop in die zaak uitspraak wordt gedaan.
7. In afwijking van lid 6 kan het bestuur van een door het bestuur te bepalen aantal leden van de eerste op grond van dit reglement gekozen tuchtcommissie en de commissie van beroep, de zittingstermijn met maximaal drie jaar verlengen, om de kwaliteit van de tuchtrechtspraak te waarborgen. Het bestuur wijst de tuchtcommissieleden aan die hiervoor in aanmerking komen.

Artikel 34 – Onverenigbaarheden

1. Het lidmaatschap van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep is niet verenigbaar met het zijn van aanklager, het zijn van onderzoeker, het lidmaatschap van het bondsbestuur en van de bondsvergadering van een sportbond.
2. Werknemers van de sportbond kunnen geen aanklager zijn.
3. Leden van het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak, alsmede ambtelijk secretarissen, juridisch secretarissen en de juridisch adviseur kunnen voor de duur dat zij in die hoedanigheid bij het Instituut zijn betrokken geen aanklager zijn en geen lid van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep zijn.
4. Een lid van de kamer seksuele intimidatie van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep mag niet aan de behandeling van een zaak deelnemen wanneer het lid van de betreffende commissie persoonlijk of uit hoofde van een functie bij die zaak betrokken is (geweest), dan wel wanneer het lid van die kamer lid is (geweest) van de vereniging die bij de zaak betrokken is of waarvan één van haar leden bij een zaak betrokken is.
5. Een lid van een tuchtcommissie kan niet tegelijk zitting hebben in de commissie van beroep, noch na diens aftreden als lid van de tuchtcommissie aansluitend als lid van de commissie van beroep betrokken zijn bij de behandeling van een zaak, waarover hij als lid van de tuchtcommissie heeft geoordeeld.
6. Leden van de onderzoekscommissie maken geen deel uit van de kamer seksuele intimidatie die met de behandeling is belast.
7. Wanneer een zaak ter beoordeling aan de algemeen voorzitter is voorgelegd of deze in een zaak een - al dan niet voorlopige - beslissing heeft gegeven, maakt de algemeen voorzitter geen deel uit van de kamer die de zaak behandelt.
8. Wanneer een lid van een kamer seksuele intimidatie voor of tijdens de behandeling van een zaak meent dat zich een onverenigbaarheid voordoet of dat het lid van die kamer zich om een andere reden wenst te verschonen als lid van die kamer, doet hij hiervan zo spoedig mogelijk met opgave

van redenen mededeling aan de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie onderscheidenlijk van de commissie van beroep, die alsdan een ander lid van de commissie aanwijst.

Artikel 35 – Algemeen voorzitter

1. De tuchtcommissie kent een algemeen voorzitter die aan het hoofd staat van de tuchtcommissie en die daarvan deel uitmaakt. De algemeen voorzitter van de tuchtcommissie wordt bijgestaan door een plaatsvervangend algemeen voorzitter.
2. De commissie van beroep kent een algemeen voorzitter die aan het hoofd staat van de commissie van beroep en die daarvan deel uitmaakt. De algemeen voorzitter van de commissie van beroep wordt bijgestaan door een plaatsvervangend algemeen voorzitter.
3. De plaatsvervangend voorzitter heeft dezelfde rechten en bevoegdheden als de algemeen voorzitter. Waar in dit reglement wordt gesproken over de algemeen voorzitter wordt daarmee ook de plaatsvervangend algemeen voorzitter bedoeld.
4. De algemeen voorzitter van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep coördineren de werkzaamheden van hun commissie, bepalen en wijzigen de samenstelling van de kamers van hun commissie en bevorderen waar mogelijk de eenheid in de uitspraken van de kamers van hun commissies.
5. De algemeen voorzitter van de tuchtcommissie onderscheidenlijk van de commissie van beroep is tevens belast met het nemen van beslissingen die hen in dit reglement zijn opgedragen.

Artikel 36 – Kamers seksuele intimidatie

1. De tuchtcommissie en de commissie van beroep kennen elk een kamer seksuele intimidatie die een aangifte van seksuele intimidatie behandelt.
2. De kamer seksuele intimidatie handelt namens de commissie waarvan hij deel uitmaakt en spreekt namens die commissie recht.
3. Een kamer seksuele intimidatie bestaat uit een kamervoorzitter en twee leden. De kamervoorzitter is een jurist. De leden kunnen voorts een medische en/of een gedragswetenschappelijke achtergrond hebben.
4. De algemeen voorzitter van de tuchtcommissie en van de commissie van beroep bepalen voor hun commissie de samenstelling van de kamer seksuele intimidatie.

Artikel 37 – Ambtelijk en juridisch secretariaat

1. Het Instituut Sportrechtspraak kent een ambtelijk en een juridisch secretariaat, waarvan de ambtelijk secretarissen en de juridisch secretarissen door het bestuur van het Instituut Sportrechtspraak worden benoemd.
2. Aan het hoofd van het ambtelijk secretariaat staat een ambtelijk secretaris, bijgestaan door een plaatsvervangend ambtelijk secretaris.
3. Het Instituut Sportrechtspraak kent een juridisch secretariaat met juridisch secretarissen. De ambtelijk secretaris verdeelt de zaken en houdt bij de verdeling rekening met de continuïteit, kwaliteit, de belasting en specifieke kennis.
4. Het ambtelijk secretariaat verleent administratieve ondersteuning bij de behandeling van zaken door de tuchtcommissie en de commissie van beroep.

5. Het juridisch secretariaat verleent juridische ondersteuning bij de behandeling van zaken door de tuchtcommissie en de commissie van beroep.

Artikel 38 – Uitsluiting aansprakelijkheid

Het Instituut Sportrechtspraak en de aan het Instituut Sportrechtspraak verbonden leden van het bestuur, alsmede de leden van de registratiecommissie, de juridisch secretarissen, de ambtelijk secretaris, de aanklager, de leden van de onderzoekscommissie en de juridisch adviseur zijn niet aansprakelijk voor schade, van welke aard dan ook, die voor partijen of derden uit een uitspraak voortvloeien.